

GENESIS

1:5-15

De scheppingsdagen, hun duur en Gods werk van de eerste tot en met de vierde dag.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/genesis/1-5-15

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De eerste dag en de lengte van scheppingsdagen	4 min	4
2	Duizend jaar als één dag bij God	3 min	5
3	Problemen met de dag-tijdperk-theorie	4 min	7
4	De hiaattheorie tussen Genesis 1:1 en 1:2	3 min	8
5	Jesaja 45 als argument voor een hiaat	3 min	10
6	Jeremia 4 en de verwoesting van Juda	4 min	12
7	Exodus 20 sluit een scheppingshiaat uit	2 min	13
8	Theïstische evolutie en het fossielenbestand	3 min	14
9	Micro-evolutie en progressieve schepping	2 min	16
10	De ouderdom van de aarde en haar Schepper	2 min	16
11	De tweede dag: het uitspansel en de atmosfeer	3 min	18
12	De derde dag: zeeën en droog land	2 min	19
13	Planten en voortplanting naar hun soort	3 min	20
14	De vierde dag: hemellichten en tijdmeting	4 min	21

15	De hemellichamen als natuurlijke tekenen	2 min	23
16	De dierenriem, Mazzaroth en astrologie	3 min	24
17	Het evangelie in de sterren volgens Psalm 19	3 min	25
18	De oude betekenis van de sterrenbeelden	5 min	27
19	Christus uitgebeeld aan de sterrenhemel	4 min	30
	Om verder te lezen		32

1

De eerste dag en de lengte van scheppingsdagen

We hebben gelezen over de eerste dag, en Gods activiteit op de eerste dag bestond er in wezen uit dat Hij licht schiep, het licht van de duisternis scheidde en die twee alternatieven namen gaf: morgen en avond, of nauwkeuriger gezegd, dag en nacht. Er staat:

En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.

GENESIS 1:5

Ik wil daar een paar opmerkingen over maken. Ten eerste beschouwden de Joden de avond altijd als het begin van de dag. Daarom staat er dat de avond en de morgen de eerste dag waren. Wij zouden eerder geneigd kunnen zijn te zeggen dat de morgen en daarna de avond samen de dag vormden, omdat wij denken aan de uren met daglicht. Maar zij laten de dag in feite de avond ervoor beginnen, bij zonsondergang.

Dat is niet het belangrijkste wat ik hier naar voren wil brengen. Belangrijker is dat dit voor ons lijkt te definiëren wat er met een dag wordt bedoeld. De reden waarom dat belangrijk is, is dat er, net als over zoveel andere dingen in Genesis, verschil van mening bestaat over de betekenis van de scheppingsdagen. De reden daarvoor is een conflict. Ik wilde zeggen: een vermeend conflict. Ik zeg gewoon: een conflict. Ik weet niet of het alleen maar als conflict wordt ervaren. Ik denk dat het werkelijk een conflict is, hoewel het misschien alleen maar als zodanig wordt ervaren. Misschien ervaar alleen ik het als een conflict. Maar er bestaat duidelijk een vermeend conflict tussen de manier waarop Genesis 1 zich laat lezen — en eigenlijk ook de chronologie van de rest van het boek Genesis, de lengte van de levens van de mensen, enzovoort — en de gangbare wetenschappelijke opvatting over de ouderdom van het heelal.

Dit verhaal klinkt alsof God alles uit niets heeft geschapen, van nul tot voltooid, in zes scheppingsdagen. Andere gegevens in Genesis, met name de geslachtsregisters in de hoofdstukken 5 en 11, zouden erop wijzen dat dit slechts enkele duizenden jaren geleden is gebeurd. Op grond van een oppervlakkige lezing van Genesis krijgen we in elk geval de indruk dat de mens ongeveer zesduizend jaar geleden werd geschapen en de aarde ongeveer zes dagen daarvoor.

Wetenschappers geloven over het algemeen niet dat dit het geval is. Zij geloven dat het heelal dertig miljard jaar oud is, de aarde ongeveer vier en een half miljard jaar, en de mens slechts ongeveer een miljoen jaar. Misschien zouden sommigen zeggen dat mensachtige wezens wel drie miljoen jaar teruggaan, maar dat de moderne mens eerder ongeveer een miljoen jaar oud is. Er liggen dus enorme tijdsperioden tussen de schepping van het heelal, of wat zij de oerknal noemen, de vorming van de planeet aarde waarop wij ons bevinden, en de evolutie van het leven en de mens, die volgens wetenschappers miljoenen en zelfs miljarden jaren heeft geduurd.

Genesis lijkt daar geen ruimte voor te laten, en daarom hebben veel christenen zich voor Genesis geschaamd. Zij hebben het gevoel gehad dat Genesis een voorwetenschappelijk geheel van denkbeelden weerspiegelt en dat we het misschien opnieuw door een andere lens moeten lezen. Daarbij brengen we dan de kennis mee die we nu door de moderne wetenschap hebben: dat deze dingen miljoenen of zelfs miljarden jaren geleden zijn gebeurd en niet in zes dagen van vierentwintig uur, maar dat ze zich, zoals wetenschappers zouden stellen, grotendeels over een periode van miljoenen en miljoenen jaren hebben voltrokken.

2

Duizend jaar als één dag bij God

De poging om deze schijnbaar tegengestelde visies op de oorsprong met elkaar in overeenstemming te brengen, heeft christenen ertoe gebracht een aantal dingen te doen. Een daarvan is het woord ‘dag’ opnieuw te definiëren. Daarom vormt onze bespreking van de eerste dag en de definitie daarvan voor mij een springplank om op dit onderwerp in te gaan.

Velen zeggen: ‘Een dag in Genesis is misschien niet werkelijk een dag van vierentwintig uur. Staat er immers niet in 2 Petrus 3:8 dat een dag voor de Heere als duizend jaar is?’ Dat staat inderdaad in 2 Petrus 3:8. Er staat:

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

2 PETRUS 3:8

Dat betekent niet dat wanneer de Bijbel het woord ‘dag’ gebruikt, daarmee duizend jaar wordt bedoeld. Het betekent evenmin dat wanneer de Bijbel de woorden ‘duizend jaar’ gebruikt, daarmee een dag wordt bedoeld.

Het enige wat het in die context betekent, is dit. Petrus zegt dat er in de laatste dagen spotters zullen opstaan die beweren dat de vertraging van Christus’ komst een aanwijzing is dat we daar niet langer op moeten hopen. Zij zullen zeggen:

en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping.

2 PETRUS 3:4

Petrus zegt:

Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat.

2 PETRUS 3:5

Namelijk dat God de dingen door Zijn Woord heeft geschapen, enzovoort.

Maar dan zegt hij:

Voor de Heer is één dag als duizend jaar, en duizend jaar als één dag.

Wat hij zegt, is dit. Het kan lijken alsof Gods belofte niet zo snel is vervuld als sommigen hadden verwacht, maar bij God maakt het niet uit of de tussenliggende tijd een dag is of duizend jaar. Het verandert niets aan Zijn trouw. Hij zal Zijn belofte vervullen, ongeacht hoe lang de tussenliggende tijd is. Voor God is er wat dat betreft geen verschil tussen een dag en duizend jaar.

Hij zegt niet dat wanneer we over duizend jaar of over een dag lezen, we daar de betekenis van het andere getal in moeten leggen, zodat we, wanneer we in Genesis 1 lezen:

‘één dag’

zouden moeten zeggen: ‘Dat betekent duizend jaar.’ Maar aan de andere kant zeggen deze mensen eigenlijk niet dat de dagen van Genesis duizend jaar zijn. Zij zouden veel eerder geneigd zijn te zeggen dat de dagen van Genesis elk iets in de buurt van een miljard jaar duren.

3

Problemen met de dag-tijdperk-theorie

Met andere woorden, deze theorie, die de dag-tijdperk-theorie wordt genoemd — dag, komma, tijdperk — en waarin een dag als een tijdperk wordt beschouwd, zegt niet dat elke dag duizend jaar of een ander specifiek aantal jaren voorstelt. Ze zegt veeleer dat elke dag eenvoudigweg verwijst naar een tijdperk, een periode van misschien miljoenen of miljarden jaren in elk afzonderlijk geval, waarin God iets nieuws in de schepping introduceerde. Als deze dagen zo worden uitgerekt, zouden ze de tijd verschaffen die nodig is om evolutie te laten plaatsvinden, zoals de meer gangbare, overheersende wetenschappelijke opvattingen zouden vereisen.

Hier kleven problemen aan. Een niet onbelangrijk probleem is dat, zoals we hebben gezien, de eerste dag — en we zullen zien dat dit voor alle andere dagen geldt — in de passage wordt afgebakend door het voorbijgaan van een avond en een morgen. Avond en morgen staan voor het voorbijgaan van een dag en een nacht. Als dat zo is, moeten we aannemen dat een dag en een nacht in Genesis op dezelfde manier worden gemeten als nu: door de draaiing van de aarde. De aarde draait om haar as, en bij haar huidige

snelheid duurt dat 24 uur. Bij de evenaar draait de aarde met een snelheid van duizend mijl per uur. Bij die huidige snelheid duurt één volledige omwenteling 24 uur, en daarmee één cyclus van dag en nacht.

Als je beweert dat dag en nacht langer dan 24 uur duurden, beweer je eenvoudigweg dat de aarde langzamer bewoog. De tijd werd immers nog steeds gemeten aan de hand van een dag en een nacht, en zou dus worden gemeten aan de hand van één omwenteling. Dat lijkt niet erg redelijk. Het is in elk geval niet redelijk om dat uit te rekken tot jaren, duizenden, miljoenen of miljarden jaren. Dat zou namelijk betekenen dat het aan de ene kant van de aarde miljarden jaren achtereen licht was, en aan de andere kant donker, zoals de maan miljarden jaren lang een blijvend donkere kant zou hebben. Dat past niet bij het beeld.

Iemand kan zeggen dat hij Genesis niet gelooft, maar het zou heel moeilijk voor hem zijn om wat Genesis zegt in te passen in een denkmodel waarin deze dagen heel, heel lang waren. We hebben bijvoorbeeld de planten die op de derde dag werden geschapen en de zon, de maan en de sterren op de vierde dag. Moeten we geloven dat de planten miljoenen jaren groeiden voordat de zon er was? Man en vrouw werden binnen dezelfde dag als de landdieren geschapen. Evolutionisten zouden die hele periode over miljoenen jaren uitspreiden. En toch rustten zij vermoedelijk op de zevende dag, en moeten zij ergens daarna gezondigd hebben. Hoeveel miljoenen jaren leefden zij voordat ze bijvoorbeeld de derde dag van hun leven bereikten en ten val konden komen? Toch leefde Adam maar 930 jaar. We weten dus dat de rustdag, de zevende dag, geen miljoenen jaren lang was. Het is eenvoudigweg geen natuurlijke manier om het materiaal op te vatten, en naar mijn mening is het ook niet nodig. Maar het is een poging die mensen doen om de dagen uit te rekken tot miljoenen jaren.

4

De hiaattheorie tussen Genesis 1:1 en 1:2

Nu ik de dag-tijdperk-theorie ter sprake heb gebracht, is er nog een andere opvatting die sommige christenen hebben aangehangen om te verklaren hoe de aarde en het heelal miljarden jaren oud zouden kunnen zijn, terwijl Genesis en de zes dagen ervan

toch letterlijk genomen kunnen worden. Zij zouden werkelijk zeggen dat dit zes dagen van 24 uur zijn, maar zij zeggen dat er een hiaat tussen de eerste twee verzen zit. Dit staat algemeen bekend als de hiaattheorie.

Vers 1 zegt:

In het begin schiep God de hemel en de aarde.

GENESIS 1:1

Vers 2 zegt:

De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

GENESIS 1:2

De aanhangers van de hiaattheorie zeggen dat het Engelse woord 'was' in vers 2 vertaald zou moeten worden met 'werd' ('became'). De HSV heeft hier 'was'. Dit specifieke woord komt meer dan vierduizend keer voor in het Oude Testament en betekent bijna altijd 'was'. Er zijn enkele gevallen waarin het 'became' zou kunnen betekenen. Op grond van die enkele gevallen zeggen zij daarom dat het hier misschien 'became' betekent.

Dat betekent dat God op een bepaald moment de hemel en de aarde maakte, en dat de aarde op een later moment woest en leeg werd. De gedachte is dan dat er tussen deze twee verzen een willekeurig lange, niet beschreven tijdsperiode kan hebben gelegen. Dat kunnen zelfs miljoenen of miljarden jaren zijn geweest. God maakte de hemel en de aarde miljarden jaren geleden. Daarna was er dit lange hiaat, dat misschien miljarden jaren duurde. Aan het einde van dat hiaat, in de meer recente geschiedenis, werd de aarde woest en leeg. Vervolgens maakte God de dingen in zes dagen opnieuw en liet Hij het huidige menselijke geslacht beginnen.

Volgens deze opvatting kan er tijdens dat hiaat een hele samenleving hebben geleefd. Er kan een hele evolutionaire geschiedenis hebben plaatsgevonden. Sommigen zeggen dat de dinosauriërs daar thuishoren. Zij zeggen dat we fossielen van dinosauriërs vinden die naar men beweert miljoenen of tientallen miljoenen jaren oud zijn. Misschien leefden en stierven zij in die hiaatperiode en werden zij toen gefossiliseerd.

Soms opperen ze dat er destijds een soort mensenras bestond, dat er tijdens dit hiaat een pre-adamitisch mensenras bestond dat ten val kwam, verdorven raakte en uitgeroeid moest worden. Na de geschiedenis van dat ras roeide God het uit, werd de aarde woest en leeg, en begon Hij opnieuw met de zes scheppingsdagen waarover we hier lezen. Sommigen opperen zelfs dat Lucifer in die periode ten val kwam. Sommigen hebben geopperd dat Lucifer een engel was die op de een of andere manier gezag had in deze vroege, pre-adamitische wereld, en dat deze engel in die tijd ten val kwam en de duivel werd. Er worden allerlei dingen in deze hiaat gepropt die daar helemaal niet in hoeven. Het is maar goed dat ze daar niet in hoeven, want er was geen hiaat. Ik baseer dat niet alleen op het feit dat Genesis er geen melding van maakt, maar op het feit dat Exodus ons vertelt dat er geen hiaat was. Dat zal ik je zo laten zien, maar laat me je eerst twee Schriftgedeelten geven die door de hiaattheorie worden gebruikt om dat standpunt te verdedigen.

5

Jesaja 45 als argument voor een hiaat

Het eerste is Jesaja 45:18. Je ziet dus dat degenen die dat standpunt aanhangen, geloven dat ze enkele Schriftgedeelten aan hun kant hebben. Jesaja 45:18 zegt:

Want zo zegt de HEERE, Die de hemel geschapen heeft, die God Die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft. Hij heeft haar gegrondvest, Hij heeft haar niet geschapen opdat zij woest zou zijn, maar Hij heeft haar geformeerd opdat men erop zou wonen: Ik ben de HEERE, en niemand anders.

JESAJA 45:18

In de Engelse vertaling van de spreker gaan de woorden 'in vain' in Jesaja 45:18 en 'void' in Genesis 1:2 terug op hetzelfde Hebreeuwse woord. In de Nederlandse citaten is dat verband minder zichtbaar: daar staan respectievelijk 'opdat zij woest zou zijn' en 'woest en leeg'. Zij zeggen: 'We zouden dit moeten vertalen als: "Hij heeft haar niet leeg geschapen." God heeft haar niet leeg geschapen, en toch zien we in vers 2 van Genesis dat ze leeg is. Daarom moet Hij haar eerder in een andere toestand hebben geschapen, en werd ze in Genesis 1:2 leeg.'

Begrijp je het argument? Ze zeggen dat God zegt dat Hij haar niet leeg heeft geschapen, en toch zien we dat ze in Genesis 1:2 leeg is. Ze is leeg geworden, en daarom was er een eerdere schepping die niet leeg werd geschapen. Ze werd anders geschapen, namelijk bewoonbaar. Maar daarna moet ze leeg zijn geworden, aangezien God zei dat Hij haar niet leeg had geschapen.

Als antwoord op dat argument zou ik zeggen dat het inderdaad hetzelfde Hebreeuwse woord is, maar dat het Hebreeuwse woord ook kan worden vertaald met ‘tevergeefs’, zoals in vrijwel elke Bijbel gebeurt. De reden om het met ‘tevergeefs’ te vertalen, in de betekenis van ‘Ik heb haar niet zonder enig doel geschapen’, is dat Hij ons vertelt:

Ik heb het niet voor niets geschapen; Ik heb het gevormd om bewoond te worden.

Merk op dat Hij zegt dat Hij een doel had. Het was niet tevergeefs. Het was met een doel.

Sterker nog, het direct daaropvolgende vers gebruikt die uitdrukking ook en zegt:

Ik heb niet in het verborgene gesproken, in een duistere plaats op aarde. Ik heb tegen het nageslacht van Jakob niet gezegd: Zoek Mij tevergeefs. Ik ben de HEERE, Die gerechtigheid spreekt, Die bekendmaakt wat billijk is.

JESAJA 45:19

Dat wil zeggen: ‘Ik heb je niet gezegd Mij te zoeken zonder dat het iets oplevert. Ik heb je niet gezegd Mij zonder reden te zoeken.’ Die woordgroep is in beide verzen hetzelfde. In het tweede van die twee verzen kan die nooit ‘leeg’ betekenen. In vers 19 zou Hij niet kunnen zeggen: ‘Ik heb niet tegen Jakob gezegd: “Zoek Mij leeg.”’ Dat slaat nergens op.

Het is duidelijk dat de redelijkere vertaling van het Hebreeuws in Jesaja 45:18 en 19 precies is zoals het hier vertaald is: ‘tevergeefs’ in plaats van ‘leeg’. Er staat niet dat Hij de aarde niet leeg heeft gemaakt. Er staat dat Hij de aarde niet tevergeefs heeft gemaakt. Dat is een andere uitspraak, die een volkomen ander punt maakt.

6

Jeremia 4 en de verwoesting van Juda

Het andere Schriftgedeelte dat ze voor de hiaattheorie gebruiken, is Jeremia 4:23 tot en met 26. Daarin staat dezelfde woordgroep die we in Genesis 1:2 vinden: de aarde was woest en leeg. Jeremia zegt:

Ik zag het land, en zie, het was woest en leeg, en keek naar de hemel — zijn licht was er niet. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvels schudden door elkaar. Ik zag, en zie, er was geen mens, en alle vogels in de lucht waren weggevlogen. Ik zag, en zie, het vruchtbare land was woestijn, en al zijn steden waren afgebroken, door de HEERE, door Zijn brandende toorn.

JEREMIA 4:23-26

Ook dat lijkt op Genesis 1:2: duisternis lag over de watervloed.

Dan zegt vers 24:

Ik keek naar de bergen, en ze beefden; alle heuvels schudden heen en weer. Ik keek, en er was niemand meer, en alle vogels waren weggevlogen. Ik zag dat het vruchtbare land een woestenij was geworden en dat al zijn steden waren verwoest door de aanwezigheid van de Heer en zijn hevige woede.

Dit is wat zij zeggen: in dit visioen ziet Jeremia de aarde zoals die in Genesis 1:2 was: woest en leeg, donker, zonder mens op aarde. Maar hij suggereert dat er eerder leven en een eerdere samenleving waren geweest. Er waren landbouwgronden die nu wildernis zijn. Er waren steden die nu zijn afgebroken. Er waren vogels, maar die zijn nu verdwenen. Dat wil zeggen dat er in een eerdere tijd, voordat de aarde woest en leeg was, vogels, steden en landbouwgronden waren geweest. Er was kennelijk een menselijke samenleving geweest. Zie je het argument?

Het probleem is dat christenen dit soms doen: ze halen zo'n gedeelte uit zijn verband en begrijpen het helemaal verkeerd. Dit gaat niet over Genesis 1. Het gaat over de verwoesting van Jeruzalem en Judea door de Babyloniërs. Het ontleent beelden aan

Genesis 1 om te zeggen dat het land Juda, nadat zijn steden waren afgebroken en het van leven, plantengroei enzovoort was ontdaan — na de invasie waarbij de Babyloniërs alles verwoestten — bijna leek op de wereld voordat er ook maar iets was geschapen.

Jeremia ontleent bewust taal aan Genesis 1:2, omdat die tekst een vormeloze en lege wereld beschrijft, voordat er iets geschapen was. Hij gebruikt deze taal op dichterlijke wijze om Juda en zijn toestand te beschrijven. Niet zijn toestand in Genesis, maar zijn toestand in 586 voor Christus, toen de Babyloniërs alles hadden neergehaald, de steden hadden verwoest en de mensen in gevangenschap hadden weggevoerd. De akkers die in cultuur waren gebracht, werden niet langer bewerkt. Ze verwilderden en werden woestenij. Hij beschrijft een latere toestand die het gevolg was van de Babylonische ballingschap.

Ja, hij gebruikt wel de taal uit Genesis, maar dat is niet ongevoel. De Bijbel gebruikt veel beelden uit het Oude Testament, uit Genesis enzovoort. Hij gebruikt eenvoudigweg taal die bedoeld is om ons te herinneren aan Genesis 1:2 en aan de toestand waarin de wereld toen verkeerde. En hij zegt dat Juda tot die toestand is teruggekeerd. Juda is teruggegaan naar een toestand waarin het lijkt alsof daar nooit iets gemaakt is. Het is als een kale, lege woestenij.

Maar merk op dat de passage in Jeremia niet werkelijk naar Genesis 1:2 kan verwijzen, want er staat dat de bergen heen en weer bewogen, evenals de heuvels enzovoort. In Genesis 1:2 zijn er geen bergen of heuvels. In Genesis 1:2 is alles bedekt met water en is er nog geen land. Ze missen dus waar het om gaat.

7

Exodus 20 sluit een scheppingshiaat uit

De reden waarom ik zei dat er geen hiaat was, en waarom ik dat met zekerheid kan zeggen, is dat God daadwerkelijk zegt dat er geen hiaat was tussen Genesis 1:1 en Genesis 1:2. Als je Exodus hoofdstuk 20 bekijkt, zie je dat daar de Tien Geboden voor

het eerst worden gegeven. Ze worden opnieuw gegeven in Deuteronomium hoofdstuk 5, maar hier worden ze voor het eerst opgesomd. Wanneer Hij in vers 11 het gebod over de sabbatdag geeft, zegt God:

Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die.

EXODUS 20:11

Merk op dat hier een periode van zes dagen wordt genoemd. Wat deed God in die zes dagen? Hij maakte de hemel en de aarde, de zee en alles wat daarin is. Valt Genesis 1:1 dan niet binnen die zes dagen? Als Hij de hemel en de aarde in die zes dagen maakte, dan maakte Hij die niet miljoenen en miljarden jaren vóór die zes dagen. De hiaattheorie stelt dat God in Genesis 1:1 de hemel en de aarde maakte, dat er daarna dit enorme hiaat was en dat Hij later de andere dingen maakte. Maar God zegt nee:

De Heer heeft alles—de hemel, de aarde, de zee, echt alles—in zes dagen gemaakt, in die periode van zes dagen.

Er is dus geen ruimte voor zes dagen met daarnaast nog miljarden jaren die ertussen worden gevoegd.

8

Theïstische evolutie en het fossielenbestand

Er zijn nog enkele andere manieren waarop christenen hiermee omgaan. Soms geloven christenen dat evolutie heeft plaatsgevonden, of misschien niet heeft plaatsgevonden, maar dat de schepping zich over een lange periode heeft voltrokken. Niet zozeer dat het een soort voortdurende evolutie was. Er zijn christenen die in theïstische evolutie geloven. Theïstisch betekent dat God erbij betrokken is. Sommige christenen geloven dat evolutie waar is en dat God die als middel voor de schepping heeft gebruikt.

Is het mogelijk dat God dat heeft gedaan? Vanuit Gods oogpunt zou het mogelijk zijn. God zou alles kunnen doen wat Hij wil, ook alle levende wezens door evolutie laten ontstaan. Hij zou dat kunnen doen als Hij dat wilde. Is het mogelijk in het licht van het bewijs? Nee. Er is volstrekt onvoldoende bewijs dat evolutie zelfs maar heeft plaatsgevonden, laat staan dat God het heeft gedaan.

God had evolutie kunnen gebruiken. Ik zou er geen bezwaar tegen hebben als Hij dat had gedaan. Maar als evolutie had plaatsgevonden, zou daar in het fossielenbestand een verslag van bestaan, en in het fossielenbestand is geen bewijs voor evolutie te vinden. Waar wel bewijs voor is, is afzonderlijke schepping. Elke soort in het fossielenbestand verschijnt als een volledig gevormde soort. Je vindt nooit duidelijke overgangsvormen tussen soorten, hoewel er daar miljoenen van zouden moeten zijn: overgangen tussen reptielen en vogels, overgangen tussen vissen en amfibieën, overgangen tussen het ene soort zoogdier en het andere, tussen apen en mensen, enzovoort. Ze vinden die niet.

Misschien denk je dat ze die wel hebben gevonden, omdat National Geographic af en toe doet alsof. Als je naar de werkelijke feiten kijkt, hebben ze een bot, een stukje bot, een fragment van een bot. Dan zeggen ze dat wetenschappers geloven dat dit een deel van een kaakbeen is, en hier is een afbeelding van het wezen waarvan het afkomstig zou zijn, en dat ziet er half menselijk en half aapachtig uit. Is dat niet fantasierijk? Dat kun je niet opmaken uit een fragment van een bot, en daarop baseren ze zich.

Waarom doen ze dat? Omdat ze wanhopig zijn. Ze hebben overgangsvormen nodig om te bewijzen dat evolutie heeft plaatsgevonden, en ze hebben er geen enkele. Het fossielenbestand heeft miljoenen fossielen opgeleverd die nu in de musea van de wereld liggen, maar geen fossielen van overgangsvormen. Dat is absoluut noodzakelijk. Als evolutie had plaatsgevonden, zouden die wezens hebben geleefd, zijn gestorven en zijn gefossiliseerd. Maar ze bestaan niet.

Ze bestaan ook niet in de levende wereld. Als ze vroeger in de levende wereld voorkwamen, zouden er vandaag de dag nog steeds levende overgangsvormen moeten zijn. Die zijn er niet. Ze komen niet voor in het fossielenbestand, wat betekent dat ze nu niet leven en nooit hebben geleefd.

9

Micro-evolutie en progressieve schepping

Evolutie heeft eenvoudigweg niet plaatsgevonden, in ieder geval niet op grote schaal. Micro-evolutie vindt zeker plaats. Er is variatie binnen soorten enzovoort. Iedereen weet dat. Niemand heeft dat ooit betwist. Maar het idee dat alle dieren zijn geëvolueerd uit andere soorten die daarvoor bestonden en dat ze allemaal teruggaan op één voorouder, is de wetenschappelijke mythe. Het is de scheppingsmythe van het atheïsme, en het is mythologischer dan Genesis.

Zoals we zien, blijkt het, wanneer wetenschappers dingen ontdekken, eerder Genesis te bevestigen. De oerknal bevestigde het atheïsme niet. Hij neigde ertoe het creationisme te bevestigen, zoals veel evolutionisten betreurden toen de oerknal de overheersende opvatting binnen de kosmologie werd.

De theïstische evolutie is dus niet echt de juiste weg. Want als de theïstische evolutie had plaatsgevonden, als God evolutie had gebruikt, dan zou evolutie hebben plaatsgevonden en zouden er overgangsvormen zijn geweest. Het is niet gebeurd. Er zijn geen overgangsvormen. Anderen geloven in een progressieve schepping die zich over miljoenen jaren voltrok. Zij geloven dat de zes dagen in werkelijkheid miljoenen jaren beslaan, maar dat elke dag een afzonderlijke, op zichzelf staande dag was waarop God iets nieuws deed, terwijl er tussen de ene dag en de andere misschien miljoenen jaren lagen. Dus op één dag schiep God de vissen en de andere schepselen daar, en daarna verstreken er miljoenen jaren. Later schiep Hij op een andere dag de landdieren, opnieuw op één enkele dag van vierentwintig uur. Er waren dus zes scheppingsdagen, maar die volgden niet direct na elkaar. Ze waren van elkaar gescheiden. Dat is een andere opvatting die vaak wordt aangehangen.

10

De ouderdom van de aarde en haar Schepper

Maar het probleem met al deze opvattingen is dat ze ervan uitgaan dat de zogenaamde wetenschappelijke theorie over de ouderdom van het heelal waar is. Het is eenvoudigweg niet zo dat die theorie door het wetenschappelijke bewijs onbetwist wordt bevestigd. Er zijn bewijzen die, wanneer ze op een bepaalde manier worden

geïnterpreteerd, de dateringen kunnen opleveren die de gangbare wetenschap aan de ouderdom van de aarde en het heelal toekent. Maar er zijn ook even wetenschappelijke methoden die kunnen wijzen op een veel jongere ouderdom. Het bewijs is voor meerdere uitleg vatbaar. Het bewijs kan op meer dan één manier worden gezien. Het is echt niet nodig om je aan deze beweringen over de ouderdom van de aarde en het heelal aan te passen.

Toch wil ik dit zeggen: de ouderdom van de aarde of het heelal kan me eigenlijk niet zoveel schelen. Ik ben veel meer geïnteresseerd in Wie ons gemaakt heeft. Want als God mij gemaakt heeft, of Hij dat nu deed na een scheppingsproces van miljarden jaren of na zes scheppingsdagen, in beide gevallen bevind ik mij nog steeds in dezelfde positie. Ik ben nog steeds een schepsel van God, Hij had een doel met mijn leven en ik moet tegenover Hem verantwoording afleggen. Het maakt eigenlijk niet uit hoeveel tijd Hij ervoor nodig had.

Maar als we ons door Genesis proberen te laten leiden, en dat zouden we kennelijk moeten doen omdat Jezus dat ook deed, dan lijkt een jonge aarde, waarvan de ouderdom in duizenden jaren in plaats van miljarden te meten is, beter overeen te stemmen met wat Genesis zegt. Christenen van allerlei richtingen hebben echter verschillende manieren gevonden om te proberen de ouderdom van het heelal en de aarde veel hoger te maken, door middel van de verschillende benaderingen die ik zojuist heb genoemd.

11

De tweede dag: het uitspansel en de atmosfeer

Op de eerste dag zien we het licht verschijnen. Natuurlijk blijft de duisternis bestaan, maar op de eerste dag wordt die van het licht gescheiden. Dan staat er in vers 6:

En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

GENESIS 1:6-8

Ik weet niet meer precies hoe Frank dit opvatte. Ik geloof dat hij dacht dat hier alle nog ongedifferentieerde materie werd geordend tot de vormen die zij zou aannemen. Dat past binnen het denkkader waarvan ik je sterk zou aanraden het met Frank te bespreken als je in deze dingen geïnteresseerd bent. Hij heeft hier namelijk heel veel over nagedacht, op een tamelijk originele manier, en heeft veel redenen om te geloven dat hij gelijk heeft. Zijn opvatting is innerlijk consistent.

Zelf ga ik eenvoudigweg uit van een traditionelere opvatting, omdat ik die altijd gekend heb. Ik ben geneigd dit uitspansel op te vatten als een verwijzing naar de atmosfeer, de luchtlaag tussen de aarde en de grens van de atmosfeer. Voor zover wij weten, is er geen andere planeet die werkelijk een atmosfeer heeft, althans geen atmosfeer waarin je zou kunnen leven. Zoals God de dingen vóór dit moment had gemaakt, zou leven op deze planeet onmogelijk zijn geweest, in elk geval leven op koolstofbasis zoals wij dat kennen. Je kunt de ruimte niet eenvoudigweg op grondniveau laten beginnen. Je moet een soort omgeving hebben waarin je kunt ademen. In de ruimte is geen lucht.

God schept dus deze omgeving, die hemel wordt genoemd, een andere hemel naast de hemelen uit het eerste vers. Vergeet niet dat deze woorden op meer dan één manier worden gebruikt. Ik moet er ook op wijzen dat het woord 'dag' op meer dan één manier wordt gebruikt: soms voor de lichte periode in tegenstelling tot de donkere

periode, en op andere momenten voor de volledige cyclus van vierentwintig uur, van ochtend en avond. Deze woorden hebben vaak meer dan één betekenis. Maar Hij noemt dit uitspansel hemel. Volgens de klassieke opvatting gaat het hier in feite om de schepping van een leefbare omgeving rondom de planeet. Misschien zijn er andere manieren om het te bezien. Er staat dat dit de tweede dag was.

12

De derde dag: zeeën en droog land

In vers 9 staat:

En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo. En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

GENESIS 1:9-10

Het gaat om het water onder het uitspansel, dus om de aardse wateren. Het droge noemt God aarde of land. Dit is nog maar het eerste deel van wat Hij op deze dag deed. Hij zorgde ervoor dat er op aarde een leefomgeving ontstond. Hij wilde planten maken, en uiteindelijk dieren, die op het droge zouden leven. Natuurlijk had Hij ook planten en dieren die in de oceaan leefden, maar het droge moest van de oceaan worden gescheiden. Zoals ik het begrijp, moest het boven de oceaan worden verheven. Er staat inderdaad dat Hij het droge land, of het droge, tevoorschijn liet komen. In feite moesten de wateren op één plaats worden bijeengebracht. Sommigen zeggen dat er in die tijd maar één oceaan en één continent was. Maar die plaats zou ook kunnen verwijzen naar hoogte in plaats van naar horizontale geografie: alle wateren zouden zich onder een bepaald niveau bevinden, op één plaats, en het land zou zich op een andere plaats boven de wateren bevinden. Het is moeilijk te zeggen, en eerlijk gezegd sta ik niet te popelen om dat te proberen uit te maken.

Het enige wat ik weet, is dat Hij een leefomgeving schept waarin planten en uiteindelijk dieren in de lucht kunnen leven, en niet in het water. Dat wil zeggen: ze ademen lucht. Dat zou de gordel van het uitspansel zijn die daarvoor rondom de aarde

was geschapen.

13

Planten en voortplanting naar hun soort

Dan zei God, in vers 11:

En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaaddragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo. En de aarde bracht groen voort, zaaddragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

GENESIS 1:11-13

Op één dag schept Hij een droge leefomgeving, aarde of land, en vervolgens plant Hij al deze planten daarin en laat Hij ze groeien. Uiteindelijk ontdekken we dat deze bedoeld zijn als voedsel voor de mens en voor de dieren. Dat wordt ons later in het hoofdstuk verteld. Een van de dingen die ons over deze planten worden verteld, is dat ze zichzelf moesten kunnen voortplanten. Ze moesten zich naar hun soort voortplanten. De planten zouden zaad voortbrengen, zodat God niet voortdurend nieuwe planten hoefde te scheppen. Hij schiep de oorspronkelijke planten en stelde ze vervolgens in staat om te blijven voortbestaan. Ze zouden zaad voortbrengen, en daarna zou hun zaad weer zaad voortbrengen, enzovoort.

God wilde een wereld op gang brengen waarvoor niet voortdurend scheppingsdaden van Zijn kant nodig zouden zijn. Hij wilde die scheppen, in werking stellen en laten doorgaan. Dat betekent niet dat God nooit meer zou ingrijpen. Hij heeft ingegrepen en Hij grijpt nog steeds in. Jezus zei:

Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven?

MATTHEÛS 6:26

Jezus zei ook dat God de lelies bekleedt. Dit is natuurlijk enigszins dichtertlijk, maar het idee is dat zelfs de natuurlijke groei van bloemen en de dingen die vogels eten, wordt voortgebracht door processen die wij zouden kunnen beschrijven in termen van natuurwetten. Maar Jezus zei dat God erachter zit. Hij schept het niet meer helemaal opnieuw.

Je zou kunnen zeggen dat God jou heeft gemaakt. Maar wat we daarmee bedoelen, is dat Hij jou heeft laten ontstaan door zoiets als wat wij een natuurlijk voortplantingsproces via je ouders noemen. Maar Adam en Eva werden in een heel andere betekenis gemaakt. God maakte levende wezens — planten, dieren en mensen — op zo'n manier dat Hij ze niet steeds hoefde te vervangen door opeenvolgende, soortgelijke scheppingsdaden. Ze zouden gewoon blijven voortbestaan.

14

De vierde dag: hemellichten en tijdmeting

Dan zei God, in vers 14:

En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!

GENESIS 1:14

Nu staat er: in het uitspansel van de hemel. Eerder werd het woord uitspansel gebruikt om over de hemel te spreken, en volgens de klassieke opvatting was dat ten minste een verwijzing naar de atmosfeer. Dat geldt niet noodzakelijkerwijs voor iedere opvatting. De Engelse brontekst gebruikt hier ‘firmament’ en verbindt dat woord met ‘expansie’, ‘uitgestrektheid’. In die uitleg zou het naar elke uitgestrektheid kunnen verwijzen, terwijl de HSV in het citaat ‘hemelgewelf’ gebruikt. De ruimte tussen de aardse wateren en de wateren boven het uitspansel zou een uitgestrektheid zijn, een uitspansel. Maar de uitgestrektheid van de ruimte buiten de aarde zou ook een uitspansel zijn. En daar plaatste God natuurlijk de zon, de maan en de sterren. Daarover lezen we hier.

Hij zegt dat ze dag en nacht van elkaar zullen scheiden. Er is al een scheiding tussen licht en duisternis, maar die scheiding zou nu door de hemellichamen in stand worden gehouden. Die zouden nu datgene worden wat dag en nacht van elkaar scheidt. En ze zouden er niet alleen een scheiding tussen aanbrengen, maar er ook over heersen, zoals we zullen zien.

Aan het einde van vers 14 staat inderdaad:

Ze moeten dienen om tijden en seizoenen, dagen en jaren aan te geven.

Ook dagen, jaren en maanden zijn tijdseenheden die feitelijk door astronomische verschijnselen worden bepaald. Het spreekt vanzelf dat een dag wordt gemeten aan de hand van één volledige omwenteling van de aarde om haar as. Een maand wordt gewoonlijk gemeten aan de hand van het wassen en afnemen van de maan. Een jaar wordt gemeten aan de hand van de tijd die de aarde nodig heeft om rond de zon te gaan. We kunnen zien dat God deze dingen maakte om tijdperken af te meten.

Het Engelse woord ‘seasons’, dat de spreker hier bespreekt, betekent niet noodzakelijkerwijs onze vier seizoenen. Het kan afzonderlijke perioden aanduiden; de HSV vertaalt het in Genesis 1:14 met ‘vaste tijden’. Zo staat er over Mozes dat hij ervoor koos niet voor korte tijd van de zonde te genieten. Daarmee wordt geen periode van drie maanden bedoeld, maar een onbepaalde tijd. In de Schrift is een seizoen een algemene aanduiding voor een periode. De hemellichamen werden geschapen om het mogelijk te maken perioden af te meten.

Interessant genoeg is er één tijdsmaat die niet door hemellichamen wordt bepaald, en dat is een week. Een dag, een maand en een jaar worden er wel door bepaald, maar een week niet. Er is niets astronomisch dat zeven dagen afbakent als een afzonderlijke tijdsperiode. Dat gebeurt uitsluitend door Gods besluit. Toen Hij bepaalde dat mensen zes dagen zouden werken en er één zouden rusten, stelde dat besluit in zekere zin een kunstmatige tijdsperiode vast. Die wordt, voor zover ik weet, tegenwoordig nog steeds in elke samenleving aangehouden. Misschien hebben ze in sommige stamgebieden geen weken, maar vrijwel alle samenlevingen die op enige wijze beschaafd zijn, hebben voor zover ik weet een week van zeven dagen.

15

De hemellichamen als natuurlijke tekenen

Wat betekent het dat Hij ze tot tekenen maakte? Hij zei:

Om tijden en seizoenen, dagen en jaren aan te geven.

Hij maakte de sterren en de zon en de maan tot tekenen. Wat is een teken? Een teken is iets wat informatie overbrengt. Misschien wordt dit in natuurlijke zin bedoeld. De eerste mensen, en met name de eerste zeevaarders, leerden bijvoorbeeld aan de hand van de sterren te navigeren. Dat is iets verbazingwekkends. De astronomie was feitelijk de eerste exacte wetenschap. Het duurde namelijk niet erg lang voordat mensen de sterren waarnamen en zagen dat de patronen in de loop van een jaar voorspelbaar zijn. Ze leerden daadwerkelijk te navigeren, enzovoort. De sterren droegen dus in elk geval informatie over hoe je van de ene plaats naar de andere kon komen, zoals verkeersborden of borden langs de snelweg.

Maar sommige mensen denken dat Hij de sterren in een meer geestelijke betekenis tot tekenen maakte. Zoals een teken informatie overbrengt, zo ontwierp God de sterren op zo'n manier dat ze informatie over God zouden overbrengen. Ik heb soms hele lezingen, soms twee lezingen, aan dit ene punt besteed. Maar laat me alleen samenvatten wat sommige mensen geloven. Degenen die dit geloven, zijn evangelische christenen. Ik heb in de loop van de tijd vijf verschillende boeken in handen gehad, geschreven door erkende evangelische geleerden die de theorie uitdragen die ik nu met

je ga delen. Die theorie is dat God het evangelie feitelijk in de sterrenbeelden heeft verkondigd, en dat de sterrenbeelden ontworpen zijn om die informatie, het evangelie, over te brengen.

16

De dierenriem, Mazzaroth en astrologie

Deze theorie werkt als volgt. Vrijwel alle samenlevingen hebben de twaalf huizen van de dierenriem herkend, die met de maanden verband houden. In de loop van een jaar bewegen de zon en het zonnestelsel zich binnen het heelal door het gebied van bepaalde sterrenbeelden. Dat herhaalt zich ieder jaar. Er zijn twaalf groepen sterrenbeelden. Iedereen die zich ooit met astrologie heeft beziggehouden, weet hiervan, want in de astrologie draait alles om de twaalf huizen van de dierenriem.

Maar heidense astrologen hebben de twaalf huizen van de dierenriem niet bedacht. Ze worden in het boek Job genoemd met de Hebreeuwse naam Mazzaroth. Wanneer God tot Job spreekt, zegt Hij:

Kunt u de Mazzarot tevoorschijn laten komen op zijn tijd, en kunt u de Wagen met zijn kinderen leiden?

JOB 38:32

Het woord Mazzaroth betekent in het Hebreeuws ‘de twaalf tekenen’. Het staat in de context waarin God spreekt over de Plejaden, de gordel van Orion en astronomische zaken:

Kun jij de twaalf sterrenbeelden op het juiste moment in hun baan tevoorschijn laten komen?

Dus zelfs de Bijbel erkent dat er twaalf tekenen zijn, als het ware twaalf huizen van de dierenriem. Zelfs wanneer God spreekt, spreekt Hij daarover.

Het is satan die deze informatie heeft gebruikt en verdraaid tot een vorm van waarzeggerij. De heidense astrologie is waarschijnlijk al ontstaan in de tijd van Nimrod, in Genesis 11, bij de toren van Babel. De meeste geleerden geloven namelijk dat de toren van Babel een sterrenkundig observatorium was. Misschien zijn de

heidense vormen van astrologie, die je nog steeds in de horoscopen in de kranten aantreft, ontstaan in de tijd van de toren van Babel. Het was een verdraaiing van de informatie die God in de sterren had gelegd.

God had daar inderdaad twaalf tekenen geplaatst. Hij maakte de sterren tot tekenen, en die tekenen zouden belangrijke informatie overbrengen waarvan God wilde dat mensen die kenden, maar waarvan de duivel niet wilde dat mensen die kenden. Daarom bedacht hij een ander gebruik ervoor, een andere manier om ze te begrijpen. Daardoor worden ze bijna gezien als goddelijke invloeden die uitwerking hebben op mensen die geboren worden onder het sterrenbeeld Tweelingen, Vissen, Waterman of welk sterrenbeeld dan ook. Ze zouden op de een of andere manier het lot van mensen bepalen, enzovoort. Daarmee worden de sterren en de sterrenbeelden bijna tot goddelijke invloeden in het menselijk leven gemaakt. Dat is heidens. Dat is demonisch. Het is een oude demonische dwaling, die waarschijnlijk een weerspiegeling is van de vroege pogingen van de duivel om iets heel belangrijks te verhullen wat God daar had geplaatst.

17

Het evangelie in de sterren volgens Psalm 19

In Romeinen 10 staat iets interessants dat op deze zaak betrekking heeft. In Romeinen hoofdstuk 10, vers 17 en 18, zei Paulus:

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God. Maar ik zeg: Hebben zij het dan echt niet gehoord? Zeker wel: Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden van de wereld.

ROMEINEN 10:17-18

Wat hebben ze niet gehoord? Hij spreekt over het Evangelie. In de eerdere verzen spreekt hij erover dat ze het Evangelie niet gehoorzaamd hebben. Hij zegt dus:

Hebben ze het evangelie dan niet gehoord? Hebben de mensen het evangelie niet gehoord?

Hij zegt:

Jazeker, dat hebben ze.

Dan citeert hij uit het Oude Testament:

Hun geluid heeft zich over de hele aarde verspreid en hun woorden hebben de uiteinden van de wereld bereikt.

Wat Paulus daar ook citeert, hij ziet het als bewijs dat mensen het Evangelie hebben gehoord. Wat citeert hij? Hij citeert Psalm 19. Psalm 19 begint met deze woorden en gaat verder met de woorden die Paulus citeerde. Aan het begin van Psalm 19 staat:

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.

PSALMEN 19:1

En daarmee worden natuurlijk de dingen aan het uitspansel bedoeld, de sterren en dat alles. In de daaropvolgende verzen wordt gezegd dat dag aan dag overvloedig spreekt, nacht aan nacht kennis doorgeeft en deze bekendmaking over heel de aarde uitgaat.

Dat laatste vers is het vers dat Paulus citeert wanneer hij zegt:

Maar ik zeg: Hebben zij het dan echt niet gehoord? Zeker wel: Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden van de wereld.

ROMEINEN 10:18

Ja, ze hebben het evangelie gehoord, zegt hij, en hij citeert dit vers. Wat zegt dit vers? Het zegt dat er in de hemel, aan het firmament, elke nacht kennis wordt overgebracht. En er is geen taal op aarde die het teken niet heeft gelezen, die de stem van de sterren die deze boodschap verkondigen niet heeft gehoord. Hun stem wordt overal gehoord.

Interessant genoeg staat er aan het einde van vers 4:

Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

PSALMEN 19:5

Voor christenen is het moeilijk om daarin niet iets van een beeld te zien van Christus, de Zoon, Die de bruidegom is. Maar er staat dat de sterren — misschien bedoelt hij de twaalf tekens van de dierenriem — als een tabernakel zijn waarin de zon is ondergebracht. De beweging van de zon in de loop van een jaar vindt plaats binnen het gebied van deze twaalf groepen sterrenbeelden. Ze zijn als een tabernakel voor de zon. Hij is als een bruidegom.

Wat denkt David hier, en wat dacht Paulus toen hij dit citeerde en daarmee aangaf dat mensen door dit vers inderdaad het evangelie hebben gehoord? Veel mensen denken dat Paulus zegt dat het evangelie verkondigd is in de sterrenbeelden van de dierenriem. En dat God die sterrenbeelden zo ontworpen heeft dat ze doelbewust elke nacht kennis overbrengen wanneer mensen naar de sterren kijken. Elke nacht geeft kennis door. Elke dag spreekt tot de mensen.

18

De oude betekenis van de sterrenbeelden

Dit is iets meer vergezocht, maar in Galaten 3 staat:

God verkondigde Abraham vooraf het Evangelie.

GALATEN 3:8

Er was een bekende gebeurtenis in Genesis 15, toen God Abraham mee naar buiten nam, onder de sterren, en in onze vertaling zei:

Kun je de sterren tellen? Als je ze kunt tellen, zo talrijk zal je nageslacht zijn.

GENESIS 15:5

Herinner je je dat nog, in de eerste vijf verzen van Genesis 15? Het woord „tellen” in de woorden:

‘Kun je de sterren tellen?’

heeft in het Hebreeuws een grote verscheidenheid aan mogelijke betekenissen. Een van die betekenissen is „ontcijferen”.

Ik zei al dat dit een beetje vergezocht is. Ik ga dit punt niet met klem verdedigen. Maar sommigen denken dat God misschien zei:

‘Als je de sterren kunt ontcijferen, zo zal je nageslacht in Christus zijn.’

Dat wil zeggen: er is daar een boodschap die, als ze goed ontcijferd kan worden, Christus beschrijft.

Een interessant verschijnsel is dat je overal ter wereld mensen kunt vinden die weten dat een van die sterrenbeelden de tweelingen is — Gemini in het Latijn, maar in andere talen zijn het andere woorden die „tweelingen” betekenen. Er is een sterrenbeeld dat een maagd voorstelt. In het Latijn is dat Virgo. In andere talen is het een ander woord, maar in hun taal is het nog steeds een maagd. Taurus is een stier. Cancer is een krab. Scorpio is een schorpioen. Aquarius is een waterdrager. Pisces is een vis, enzovoort, in zo ongeveer alle talen.

Wat daar interessant aan is, is dat ze daar niet op lijken. Als je naar de sterren in Cancer kijkt, lijken die niet op een krab. Er staan gewoon een paar sterren verspreid. Als je naar sterrenkaarten kijkt waarop de afbeeldingen zijn ingetekend, vormen de sterren niet eenvoudigweg een stippenpatroon dat je met lijnen kunt verbinden. De sterren bepalen nauwelijks de vorm van de afbeelding. Je denkt: „Deze sterrenbeelden lijken niet op tweelingen of op een schorpioen.” Hoe komt het dat al die culturen

daarin een schorpioen of tweelingen zagen, terwijl het daar niet op lijkt? Waarom geloven al die verschillende samenlevingen dat het tweelingen, een schorpioen, een stier, een maagd of een leeuw voorstelt? Waar hebben ze dat vandaan?

Alle culturen stammen natuurlijk van Noach af. Hoewel de talen bij de toren van Babel veranderden, namen ze hun kennis van de natuur en zulke dingen met zich mee. Dat zou het misschien verklaren. Als Noach en de mensen vóór Noach wisten wat deze sterrenbeelden voorstelden, dan zouden ze, toen de taal veranderde, gewoon verschillende woorden voor dezelfde dingen hebben. Maar ze zouden allemaal beseffen dat het om hetzelfde gaat.

Op twee plaatsen in de Schrift — één in Jesaja en één in een Psalm — staat dat God alle sterren bij hun naam roept. Er staat:

Sla uw ogen op naar omhoog, en zie Wie deze dingen geschapen heeft; Hij is het Die hun leger voltallig tevoorschijn brengt, ze alle bij name roept door Zijn grote vermogen en Zijn sterke kracht; er ontbreekt er niet één.

JESAJA 40:26

De sterren hebben namen. Het is mogelijk dat God Adam die namen geleerd heeft, en dat Adam ze aan zijn nakomelingen geleerd heeft. De namen van die sterren, die oorspronkelijk bij de mensen uit de oudheid bekend waren, zijn bewaard gebleven in de overleveringen over wat die sterren voorstellen. Zo bewaren de twaalf huizen van de dierenriem werkelijk iets van Gods oorspronkelijke openbaring.

Een deel hiervan is giswerk, dat geef ik toe, maar het is een denkkader dat bij veel verschillende Schriftgedeelten en veel verschillende feiten past. De gedachte is dat de zon in de loop van het jaar door deze twaalf huizen beweegt en een verhaal vertelt. Maar omdat een cirkel natuurlijk geen begin en geen einde heeft, hoe weet je dan waar het verhaal begint of eindigt? Interessant genoeg lijken de oude Egyptenaren het te weten, want de Sfinx heeft het lichaam van een leeuw, maar het gezicht van een vrouw. En op de Sfinx hebben ze oud-Egyptische afbeeldingen van de twaalf huizen van de dierenriem gevonden. Je zult zien dat de cirkel van de dierenriem tussen de leeuw en de maagd wordt onderbroken. Er is zelfs een afbeelding van de Sfinx zelf,

waarop de staart van de leeuw naar de leeuw wijst en het gezicht van de vrouw naar de maagd kijkt. Het lijkt erop te wijzen dat het verhaal bij de maagd begint en bij de leeuw eindigt.

19

Christus uitgebeeld aan de sterrenhemel

Op sterrenkaarten wordt de leeuw van oudsher, interessant genoeg, afgebeeld terwijl hij zich op iets stort. Er is nog een sterrenbeeld in Leo, de leeuw, dat Serpens, de slang, wordt genoemd. Als je een willekeurige oude sterrenkaart bekijkt, zul je zien dat het laatste sterrenbeeld een leeuw is die zich op een slang stort. Er zijn veel ideeën geopperd over de verschillende betekenissen van de verschillende huizen van de dierenriem die daartussen liggen. Maar het is op zijn minst een redelijke gedachte dat het verhaal begint met de maagd en eindigt met de leeuw die zich op een slang stort. Dat zou precies overeenkomen met hoe het Nieuwe Testament begint en eindigt.

Er is zelfs een ster in Virgo, de maagd, die de Seed wordt genoemd. Er is nog een ster in dat sterrenbeeld die de Branch wordt genoemd. Dat zijn natuurlijk allebei termen voor Christus in de Bijbel. Over de verschillende sterrenbeelden zijn vermoedens geopperd. En die zijn nu alleen maar speculatief, omdat we blijkbaar de oude kennis zijn kwijtgeraakt van wat deze dingen tegen de mensen in de oudheid zeiden. Maar christelijke geleerden hebben vermoedens geopperd over de manier waarop elk van deze sterrenbeelden misschien een deel van het verhaal vertelt.

Sagittarius, de centaur, heeft het lichaam van een paard en de romp en het bovenlichaam van een mens. Men denkt dat dit misschien een afbeelding is van de twee naturen van Christus: een goddelijke natuur en een menselijke, dierlijke natuur, om het zo maar te zeggen. Er zijn zulke ideeën geopperd, maar niemand weet of ze waar zijn.

Interessant is dat er in de Church of the Open Door in Los Angeles eens een man was, Dwayne Spencer, die presbyteriaans theoloog was. Hij sprak over dit onderwerp op een zendingsconferentie in Los Angeles. Hij zei dat er na zijn toespraak een zendeling naar hem toe kwam die zei: 'Ik wist hiervan, want ik was zendeling bij een stam in een afgelegen berggebied in Japan. Ik was de eerste zendeling die hen bereikte.'

De zendeling zei: ‘Toen ik het evangelie verkondigde, raakte een oude vrouw in de menigte heel opgewonden. Ze zei: “Ik ken dit verhaal. Ik ken dit verhaal.”’ De vrouw was natuurlijk de astroloog van de stam. Ze zei: ‘Ik vertel mijn volk dit verhaal al aan de hand van wat ik in de sterrenbeelden zie, maar tot dan toe wisten we gewoon niet wat Zijn Naam was.’

Dat is anekdotisch materiaal. Het vormt een interessante onderbouwing. We kunnen er niet zeker van zijn. Maar alles bij elkaar genomen: wanneer de Bijbel zegt dat God de sterren tot tekenen maakte en later in Job over de twaalf tekens van de dierenriem spreekt, is de kans groot dat God, toen Hij op de vierde dag de sterren schiep, doelbewust een neonreclame over Jezus aan de hemel aanbracht.

Paulus zegt dat iedereen het heeft gehoord; iedereen heeft dat Evangelie gehoord.

Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

PSALMEN 19:4-5

Het is dus heel goed mogelijk dat, wanneer Genesis zegt:

En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren! En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

GENESIS 1:14-15

Hij deze maakte om licht op de aarde te geven. In de Bijbel betekent licht natuurlijk niet alleen natuurlijk licht, maar ook verlichting, geestelijk licht. Het is heel goed mogelijk dat deze theorie juist is. Ik geef haar je alleen als theorie, maar het is er een die volgens mij het overwegen waard is. We komen erop terug om het eerste hoofdstuk af te maken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Genesis 1:5
- 2 Petrus 3:8
- 2 Petrus 3:4
- 2 Petrus 3:5
- Genesis 1:1
- Genesis 1:2
- Jesaja 45:18
- Jesaja 45:19
- Jeremia 4:23-26
- Exodus 20:11
- Genesis 1:6-8
- Genesis 1:9-10
- Genesis 1:11-13
- Mattheüs 6:26
- Genesis 1:14
- Job 38:32
- Romeinen 10:17-18
- Psalmen 19:1
- Romeinen 10:18
- Psalmen 19:5
- Galaten 3:8
- Genesis 15:5
- Jesaja 40:26
- Psalmen 19:4-5
- Genesis 1:14-15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.